

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 19 เทศกาลธรรมดาปี A

(วันที่ 13 สิงหาคม ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก น้ำเป็นสิ่งสร้างที่นามหัศจรรย์อย่างหนึ่งของพระเจ้า ปกคลุมพื้นที่ประมาณสองในสามส่วนของพื้นผิวโลก เราทราบดีว่าไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากน้ำ แต่บางครั้งเราก็ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่พร้อมกับน้ำได้เช่นเดียวกัน น้ำเป็นพลังธรรมชาติที่ทรงอำนาจยิ่งใหญ่และเร้นลับซึ่งสามารถหมายถึงทั้งชีวิตหรือความตายสำหรับมนุษย์

บรรดาอัครสาวกเข้าใจน้ำเป็นอย่างดีเพราะพวกเขาส่วนใหญ่เป็นชาวประมง พวกเขาคลุกคลีอยู่กับน้ำตลอดเวลา น้ำเป็นแหล่งที่พวกเขาหาเลี้ยงชีพและทำรายได้ให้กับพวกเขาและครอบครัวสำหรับพวกเขา น้ำจึงหมายถึงชีวิต แต่แล้วเหตุการณ์ที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดก็เกิดขึ้น ในตอนค่ำของวันหนึ่งขณะที่พวกเขากำลังแล่นเรือเพื่อข้ามทะเลสาบกาลิลีซึ่งพวกเขาถูกรู้จักและค้นเคยเป็นอย่างดี เกิดลมพายุพัดเข้าเรือ ทำให้เรือของพวกเขาต้อง “แล่นได้คลื่นอย่างหนักเพราะทวนลม” (มธ 14:24) น้ำที่เคยเงียบสงบ เวลานี้กำลังคำรามอยู่ใต้ท้องเรือของพวกเขาและสาดเข้ามาในเรือเป็นระยะๆ พวกเขารู้ทันทีว่าน้ำที่เคยหมายถึงชีวิต เวลานี้มันสามารถหมายถึงความตายสำหรับพวกเขาได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม พวกเขาเริ่มรู้สึกแปลกใจมากเมื่อมองเห็นพระเยซูเจ้ากำลังเดินตรงมาหาพวกเขาบนทะเลสาบอย่างปลอดภัยและไม่รู้สึกสะทสะท้านอะไรเลย ตอนแรกพวกเขานึกว่าเป็นผีเสียด้วยเข้าไป แต่เมื่อตระหนักว่าเป็นพระเยซูเจ้า ไม่ใช่ผีอย่างที่พวกเขาคิด ความหวาดกลัวของพวกเขาได้จางหายไปและจิตใจของพวกเขาได้พบกับสันติสุขอีกครั้งหนึ่ง

แต่ดูเหมือนว่านักบุญเปโตรยังรู้สึกไม่พอใจเพียงแค่นี้ ท่านปรารถนาบางสิ่งมากกว่าที่ท่านได้เห็น ท่านคาดหวังว่าพระเยซูเจ้าจะทรงกระทำกิจการน่าอัศจรรย์บางอย่างสำหรับท่าน พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ท่านปรารถนาให้พระเยซูเจ้าทำให้ท่านสามารถเดินบนน้ำได้เหมือนพระองค์ ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงทูลพระองค์ตรงๆ ว่า “พระเจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์ ก็จงสั่งให้ข้าพเจ้าเดินบนน้ำไปหาพระองค์เถิด” (มธ 14:28) อย่างน่าประหลาดใจ! พระเยซูเจ้าตรัสกับท่านว่า “มาเถิด” (มธ 14:29) ท่านจึงรีบลงจากเรือและเดินบนน้ำไปหาพระองค์ แต่ไม่่ง่ายอย่างที่ท่านคิด ท่านทำไม่ได้เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงทำ ท่านเริ่มจมลงเพราะขาดความเชื่อ บางทีพระเยซูเจ้าทรงยอมทำตามข้อเรียกร้องที่ไม่เหมาะสมของนักบุญเปโตร เพราะพระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้บทเรียนบางอย่างแก่ท่าน รวมทั้งแก่เราทุกคนที่อยู่ที่นี่ด้วย นั่นคือจงพอใจกับวิถีทางที่พระเจ้าทรงทำและอย่าเรียกร้องให้พระองค์ทำบางสิ่งบางอย่างตามวิถีทางของเรา

บทเรียนนี้เป็นบทเรียนที่แม้แต่ประกาศกผู้ยิ่งใหญ่อย่างเอลียาห์ต้องเรียนรู้ด้วย ประกาศกท่านนี้เพิ่งเป็นประจักษ์พยานถึงพระอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ทรงส่งไฟจากสวรรค์ลงมาเผาผลาญโคที่

ใช้เป็นเครื่องบูชาเพื่อตอบสนองคำอธิษฐานภาวนาของท่าน เหตุการณ์น่าทึ่งนี้เกิดขึ้นหลังจากบรรดาประกาศกเท็จของพระบาอัลได้วอนขอเทพเจ้าของพวกเขาอย่างสุดความสามารถแล้ว แต่ก็ไร้ผล จนเป็นเหตุให้พวกเขาถูกประชาชนชาวอิสราเอลที่มาชุมนุมกันบนภูเขาการ์เมลในวันนั้นฆ่าตาย และเมื่อกษัตริย์อาหับนำเรื่องนี้ไปแจ้งให้พระนางเยเซเบล พระมเหสีทราบ พระนางทรงโกรธประกาศกเอลียาห์มากและสาบานว่าจะเอาชีวิตของท่านให้ได้ ด้วยความหวาดกลัวท่านจึงหลบหนีไปอาศัยอยู่ที่ถ้ำแห่งหนึ่งในภูเขาโฮเรบ ที่นั่นท่านคาดหวังว่าพระเจ้าจะทรงแสดงพระองค์อย่างยิ่งใหญ่แก่ท่านในลมพายุที่พัดแรงกล้า ในแผ่นดินไหว และในไฟ แต่พระองค์ไม่ได้ประทับอยู่ในปรากฏการณ์เหล่านั้น สุดท้ายท่านกลับได้พบกับพระองค์ใน “เสียงกระซิบเบา ๆ” (1พกษ19:12) จากเหตุการณ์ครั้งนี้ประกาศกเอลียาห์ได้เรียนรู้ว่า **ท่านต้องพอใจกับวิถีทางที่พระเจ้าทรงเลือกที่จะทำกิจการต่าง ๆ**

บางครั้งเราอาจปรารถนาให้พระเจ้าทำบางสิ่งเพื่อเราในวิถีทางที่พิเศษและน่าทึ่ง อย่างเช่น ทำให้เราสามารถเดินบนน้ำไปหาพระองค์ แต่สิ่งที่ดีที่สุดที่เราควรทำคือ เราต้องอยู่ในเรือซึ่งเป็นสัญลักษณ์หมายถึงพระศาสนจักร จำไว้เสมอว่าพระศาสนจักรจะไม่มีวันจม แม้ต้องเผชิญกับคลื่นและพายุที่โหมกระหน่ำอย่างรุนแรงมากแค่ไหนก็ตาม หลายครั้งเราอาจรู้สึกสับสนและรับไม่ได้กับเรื่องราวที่เป็นที่สะดุดตาต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในพระศาสนจักร แต่พระศาสนจักรของเราจะไม่มีวันพลิกคว่ำลงเป็นอันขาด เหมือนที่พระเยซูเจ้าได้ทรงสัญญากับนักบุญเปโตรว่า **“ประตูนรกจะไม่มีวันชนะพระศาสนจักรได้”** (มธ16:18) ดังนั้น トラบใดที่เราไม่จากไปไหนและยังคงอยู่ในพระศาสนจักร เรามั่นใจได้ว่าชีวิตของเราจะปลอดภัยอย่างแน่นอน เพราะในพระศาสนจักรเราสามารถพบกับพระเจ้าได้ตลอดเวลา

ความจริงประการหนึ่งที่เราต้องยอมรับคือ วิถีทางของพระเจ้านั้นแตกต่างจากวิถีทางของมนุษย์ และในพระศาสนจักรพระองค์ทรงทำกิจการต่าง ๆ ตามวิถีทางของพระองค์ เราไม่ควรคาดหวังว่าพระองค์จะทรงแสดงพระอานุภาพของพระองค์ให้เราเห็นในรูปแบบที่น่าอัศจรรย์ใจ เหมือนที่พระองค์ทรงแสดงให้ชาวอิสราเอลได้เห็นโดยส่งไฟจากฟ้าลงมาเผาผลาญเครื่องบูชาของประกาศกเอลียาห์ตามที่ท่านทูลขอ เราต้องไม่ลืมว่าวิถีทางของพระเยซูเจ้านั้นเรียบง่าย เหมือนเสียงกระซิบเบา ๆ พระองค์ทรงเลือกที่จะตรัสกับเรา ไม่ใช่ในลมพายุที่พัดแรงกล้า แต่ในถ้อยคำธรรมดาของมนุษย์ที่ได้รับการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ พระองค์ทรงเลือกที่จะมาหาเรา ไม่ใช่ในเสียงที่น่าตื่นตระหนกของแผ่นดินไหว แต่ในรูปแบบปรากฏธรรมดาของบึงและเหล่าฝูงน

พี่น้องที่รัก สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงต้องการบอกเราในวันนี้คือ ในทุกสถานการณ์ที่พลิกผันของชีวิต และในทุกเหตุการณ์ที่นำความทุกข์ยากลำบากมาสู่ชีวิตของเรา เราสามารถพบพระองค์ ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้เสมอเมื่อใดก็ตามที่เราต้องการพระองค์ แต่สิ่งที่จำเป็นและขาดไม่ได้คือ เราต้องคงอยู่ในเรือหรือในพระศาสนจักร เป็นศิษย์ที่ดีและซื่อสัตย์ของพระองค์ในพระศาสนจักรหนึ่งเดียว ศักดิ์สิทธิ์ สากล และสืบจากอัครสาวกแห่งนี้อย่างปลอดภัยไปขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน